

STRESZCZENIE

Niniejsza rozprawa stanowi analizę fenomenu czasu w dynamice narracyjnej filmu dokumentalnego *Nadejdą lepsze czasy* (*Something Better to Come*, 2014), realizowanego przez czternaście lat.

Film opowiada historię Juli, dziewczynki dorastającej na największym europejskim wysypisku śmieci pod Moskwą, ukazując jej stopniową przemianę od dzieciństwa po dorosłość. *Nadejdą lepsze czasy* to dramatyczna opowieść o dojrzewaniu i próbach przejścia kontroli nad własnym losem. Jest to uniwersalna historia o nadziei, odwadze i życiu, zrealizowana w estetyce cinéma-vérité.

Wieloletni proces rejestracji rzeczywistości pozwolił nie tylko udokumentować zmiany zachodzące w życiu bohaterki, lecz także uchwycić fenomen czasu jako element kształtujący strukturę narracyjną dzieła.

W pracy podejmuję próbę zdefiniowania unikalnej formy narracji, jaką reprezentują oparte na wieloletniej obserwacji filmy dokumentalne, odwołując się do teorii filmu oraz analizy innych projektów tego typu. Następnie omawiam genezę powstania *Nadejdą lepsze czasy*, zwracając szczególną uwagę na trudności związane z finansowaniem oraz ryzyko towarzyszące długotrwałej realizacji tego filmu.

Szczególną uwagę poświęcam roli czasu jako siły organizującej dramaturgię filmu oraz wpływającej na percepcję widza. Analizuję nie tylko potencjał tego typu projektów w budowaniu głębokich, wielowymiarowych opowieści, ale także wyzwania związane z zachowaniem spójności narracyjnej w produkcji rozciągniętej na wiele lat, strategię montażowe nadające historii klarowną strukturę, a także decyzje artystyczne, które pozwoliły ukazać głębokie przemiany bohaterki i jej otoczenia.

Rozprawa porusza również zagadnienia etyczne związane z długoterminowym dokumentowaniem bohatera filmu oraz wynikające z tego wyzwania i odpowiedzialność twórcy wobec przedstawianej postaci oraz widza. Na podstawie własnych doświadczeń przy realizacji *Nadejdą lepsze czasy* przedstawiam refleksję nad metodologią pracy nad tego typu projektami – od zbierania materiału, przez selekcję i montaż, po ostateczny kształt filmu.

Celem pracy jest nie tylko analiza roli czasu w strukturze narracyjnej filmu dokumentalnego, lecz także próba określenia wyzwań i możliwości, jakie niesie ze sobą wieloletnia rejestracja rzeczywistości. Rozprawa ta może stanowić punkt odniesienia dla twórców i badaczy filmu dokumentalnego, inspirując do głębszej refleksji nad istotą czasu w sztuce filmowej.